

arbejdsgiverrepræsentanter ikke var enige heri — særlig under hensyn til, at den gældende lovs krav til værelserne som foran nævnt endnu ikke synes gennemført, at det bør påhvile en offentlig myndighed at føre tilsyn med medhjælperværelserne.

Med hensyn til tilsynets nærmere udformning har der været fremsat forskellige forslag fra de nævnte kommissioner.

Landarbejderkommissionen havde foreslået tilsynet henlagt til boligtilsynet, hvor sådant fandtes, og ellers til sundhedskommissionen, og i mangel heraf til kredslægen. Boligtilsynsrådet skulle altid være ankeinstans.

Husassistentkommissionen havde foreslået, at arbejdstilsynet skulle overtage de kredslægen tiltænkte funktioner og endvidere, at anke i vidt omfang skulle kunne finde sted til direktøren for arbejdstilsynet.

Ungdomskommissionen foreslog, at tilsynet skulle foregå ved et samarbejde mellem den lokale sundhedskommission og kredslægen.

Et systematisk tilsyn med samtlige værelser, der benyttes af medhjælpere, ville kræve et meget omfattende administrativt apparat. Det er derfor ikke fundet praktisk muligt at gennemføre et tilsyn hverken gennem de fornævnte organer eller gennem arbejdsanvisningskontorerne. Forslaget går her- efter i stedet ud på at give en adgang til at klage til det stedlige arbejdstilsyn, jfr. § 9.

ad § 9.

Paragraffen, der er ny, giver i stk. 1 en medhjælper, der mener, at hans værelse ikke opfylder forskrifterne i forslaget § 8, adgang til at forelægge spørgsmålet for det stedlige arbejdstilsyn, ligesom arbejdsgiveren selv kan forelægge tvivlsspørgsmål for tilsynet. Dette undersøger forholdene og kan i givet fald pålægge arbejdsgiveren at afhjælpe manglerne eller at ophøre med at anvende det pågældende værelse som medhjælperværelse.

Kommer det i øvrigt til tilsynets kundskab, at bestemmelserne er overtrådt, kan tilsynet i medfør af stk. 2 af egen drift meddele arbejdsgiveren pålæg.

Tilsynets afgørelser, herunder de i henhold til § 8, stk. 2, truffene afgørelser, kan i medfør af stk. 3 indankes for direktøren for arbejdstilsynet til endelig afgørelse.

ad § 10.

Paragraffen svarer til den gældende lovs § 10, dog at forsikringsbeløbet under hensyn til den skete prisstigning og til, at medhjælpere nu til dags i reglen må antages at medbringe flere ejendele end tidligere, er forhøjet fra 500 kr. til 1 500 kr.

ad § 11.

Paragraffen afløser den gældende lovs § 20. Det er foreslået, at medhjælpere under ferie ikke blot — som hidtil — oppebærer lønnen, men at de også i ferien modtager kostpenge. I stk. 2 er endvidere medtaget en regel om erhvervelse af ferieret i tilfælde, hvor arbejdsforholdet har haft en sådan varighed, at det har omfattet en periode, der ikke har givet medhjælperen ret til ferie i henhold til bestemmelsens stk. 1, hvorhos der i stk. 3 er indføjet en bestemmelse, hvorefter lovens regler ikke finder anvendelse, såfremt der ved aftale eller overenskomst er sikret medhjælperen ferie med løn efter regler, der stiller ham gunstigere end lovens bestemmelser, jfr. herved forslaget § 2 og § 33.

ad § 12.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 5, dog at dens område foreslås begrænset til arbejdsforhold af længere varighed.

ad § 13.

Paragraffen svarer til den gældende lovs § 11 med redaktionelle og forskellige af landarbejderkommissionen foreslåede ændringer.

Det foreslås således direkte fastsat i stk. 1, at plejen skal være forsvarlig og i stk. 3 endvidere, at medhjælperen skal have ret til at forlange sig anbragt i en af ham selv anvist forsvarlig privat pleje, hvis arbejdsgiveren ikke selv ønsker at have ham i huset, eller hvis plejen her ikke er forsvarlig. I sidstnævnte tilfælde skal medhjælperen også kunne forlange sig indlagt på sygehus, hvis sådan adgang i øvrigt står ham åben.

Det bemærkes, at ændringerne i forhold til § 11, stk. 4, i den gældende lov er af redaktionel karakter, samt at overtrædelse af stk. 1 efter forslaget vil kunne straffes med bøde, jfr. § 35.

Det bemærkes, at der ikke er foreslået nogen bestemmelse svarende til den gældende lovs § 12, idet arbejdsgiverens ansvar over for medhjælperen i den i den nævnte bestemmelse omhandlede situation må afgøres efter dansk rets almindelige regler.

ad § 14.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 14, idet det dog er fundet rigtigst at præcisere, at arbejdsgiverens forpligtelser også gælder i tilfælde af, at medhjælperen kommer til skade, hvorhos man har foretaget den ændring, at ydelsen af kostpenge bortfalder også for den tid, i hvilken medhjælperen for en sygekasses regning er indlagt på offentligt sygehus eller lignende. Da medhjælperen i sådanne tilfælde faktisk ingen udgifter har til sit ophold,